

ROHOVLÁDOBĚLSKÝ ZPRAVODAJ I/2017

Vydání povoleno Ministerstvem kultury pod evidenčním číslem MK CR E 14425

Slovo starosty

Vážení občané, milí čtenáři,

po nebývale dlouhé a tuhé zimě tu máme opět jaro. Po několika letech si děti užily bruslení na zamrzlém místním koupališti i sněhu na zimní radovánky. Na druhou stranu nám zima dala celkem zabrat s údržbou chodníků a cest a určitě se projeví i na účtech za energie potřebné k vytápění.

V tomto čísle najdete

Slovo starosty	1
Informační střípky z MŠ	6
Základní škola představuje své aktivity	8
Zprávy z hasičské zbrojnice	8
(NE) ZNÁMESE !	10
Odešli z našich řad	14
Kalendář akcí	14
Trocha humoru neuškodí	15

Bruslení na místním koupališti - foto leden 2017

Ted' máme začátek dubna, což je čas nejen na jarní úklid, práce na zahrádkách a sadech, přezouvání na letní pneumatiky, ale i čas na první letošní číslo našeho obecního zpravodaje.

Toto číslo je svým způsobem unikátní. Najdete zde totiž novou rubriku, která vznikla především díky nové spolupráci s její autorkou Martinou Filipovou. Rubrika se jmenuje „(NE)ZNÁME SE“, a najdete zde rozhovor se zajímavým člověkem se silnými vazbami na obec. Díky tomu je toto číslo také jedno z nejobsáhlejších dosud. Samozřejmě jsou aktuální informace z obce za posledního čtvrt roku, pojďme tedy na to.

Projektové záměry obce

V minulých zpravodajích jsem Vás informoval o několika projektech připravovaných naším obecním zastupitelstvem. Za poslední tři měsíce se podařilo posunout v přípravách některých projektů, některé záměry přibyly. Rád bych Vás tedy informoval o tom, co se v nejbližší době v naší obci chystá.

Koncem minulého roku byla podána žádost o dotaci na rekonstrukci cesty „Pod Paštaty“ v úseku od sjezdu z hlavní silnice I/36 - od č. p. 43 k č. p. 196. Na rekonstrukci bylo počátkem března vydáno stavební povolení. Výsledek o schválení, nebo neschválení naší žádosti očekáváme během dubna. Rekonstrukci budeme realizovat pouze v případě přidělení dotace.

Stavební povolení na výstavbu parkovacího zálivu u prodejny Jednoty očekáváme v nejbližších dnech. Situaci komplikuje stanovení dopravního značení policií a vyjádření paralympijské organizace. Jednáme o tom, aby vyhrazené stání pro vozíčkáře bylo na stávajícím parkovišti před Jednotou, ne na jednom ze tří nově budovaných míst v zálivu. Projekt bude realizován bez dotace v letošním roce.

Počátkem dubna bylo rozšířeno veřejné osvětlení o tři nové lampy za stavebninami směrem na Kasalice. Domluvili jsme se s firmou ČEZ Distribuce o položení kabelů našeho veřejného osvětlení a rozhlasu do výkopu pro kabely ČEZ. Tímto se rozšíření osvětlení dosti zlevnilo.

Koncem února jsme podali žádost o dotaci na kompletní výměnu světel veřejného osvětlení v obci. Nová, úsporná LED světla by měla nahradit stávající zastaralá. O stejnou dotaci jsme neúspěšně žádali i v minulém roce. Letos byla nastavena dotační pravidla tak, aby bylo uspokojeno více žádostí, tak se necháme překvapit.

V únoru byla podepsána kupní smlouva na odkup pozemků obcí za bytovkami pro výstavbu devíti nových stavebních parcel. Parcely budou navazovat na stávající novou zástavbu rodinných domků za bytovkami. Na pozemku budou vybudovány přípojky vody, elektřiny, kanalizace, plynu a nová asfaltová komunikace. Předpokládaný termín dokončení bude v první polovině roku 2019. Cena za prodej nových parcel nebyla zatím stanovena, bude záviset na nákladech na vybudování sítí. Případní zájemci o stavební pozemek si mohou zadat nezávaznou rezervaci již nyní u starosty obce.

Zahájili jsme přípravné projektové práce na rekonstrukci autobusové zastávky u hřbitova. Zde máme možnost získat dotaci od MAS Bohdanečsko ve výši až 85 procent způsobilých nákladů. V horizontu dvou až tří let bychom se tak mohli dočkat moderního tzv. přestupního terminálu s bezbariérovými nástupišti, přístřeškem na kola a čekárnou vybavenou WC.

Pracujeme též na projektové dokumentaci na rekonstrukci chodníků podél hlavní silnice I/36 po obou stranách v téměř celé délce obce. V rámci této rekonstrukce vyroste nová autobusová zastávka ve spodní části obce ve směru od Pardubic. Tato velmi rozsáhlá akce se neobejde bez finanční injekce, o kterou budeme žádat v průběhu letošního roku.

Společně s obcí Bukovka plánujeme výstavbu cyklostezky mezi obcemi vedoucí podél pravé strany silnice I/36 ve směru na Bukovku. Současný územní plán nám však neumožňuje postavit cyklostezku na dotčených pozemcích. Proto jsme již podali žádost na Magistrát města Pardubic o **změnu územního plánu**. Toto je důležitá informace především pro majitele pozemků v katastru naší obce. Pokud má někdo z majitelů záměr změnit charakter svého pozemku, např. na stavební, teď je nejhodnější doba podat žádost na místní obecní úřad.

Se Státním pozemkovým úřadem jednáme o rekonstrukcích polních cest od silnice na Vyšehněvice k lesu, od silnice na Vlčí Habřinu kolem hájenky do Bukovky a cestu pod koupalištěm směrem do Bukovky - Habřinky. Výstavba nové cesty na Voleč podél hlavní silnice by měla proběhnout v příštím roce.

Začali jsme též intenzivně připravovat projekt na rekonstrukci/výstavbu školní kuchyně. Hlavním impulzem byla ne příliš příznivá zpráva z inspekce provedené Krajskou hygienickou stanicí Pardubického kraje z října minulého roku. Při kontrole bylo zjištěno několik nedostatků, jejichž náprava si vyžádá buď kompletní rekonstrukci stávající kuchyně, nebo přebudování stávající výdejny jídel v základní škole na kuchyň. Koncem dubna bychom měli mít k dispozici studii, ve které budou zpracovány obě varianty, následně zvolíme jednu z nich. Nová kuchyň by měla začít fungovat od září příštího roku.

Vítání občánků

V sobotu 21. ledna proběhlo první letošní vítání občánků. V obřadní síni obecního úřadu pan místostarosta Pavel Kmoníček přivítal tři děvčátka a jednoho chlapce.

Na fotografii zleva jsou - Anička Krejčíková, Zuzanka Vondroušová, Pepíček Buňat a Štěpánka Oppová. O kulturní program se postaraly děti z prvního stupně základní školy pod vedením paní Stanislavy Vondroušové. Všem malým občánkům přejeme hodně zdraví a šťastnou a spokojenou rodinu.

Rozšíření obecního rozhlasu

V únoru se nám podařilo implementovat nové zařízení, které je součástí obecního rozhlasu. Zařízení s názvem Florián je napojeno na integrovaný záchranný systémem hasičského záchranného sboru. Případné poplachy, zejména požární, budou hlášeny právě obecním rozhlasem a nahradí tak starou sirénu u prodejny Jednoty. Další velmi užitečnou funkcí systém Florián je možnost rozesílání textu hlášení občanům pomocí SMS. Od této funkce si slibujeme do značné míry vyřešení problému se špatnou slyšitelností obecního rozhlasu, na kterou si stále hodně lidí stěžuje. Naše hlasatelka si tak nahraje hlášení, zadá písničku před a po hlášení, zadá text hlášení a nastaví, ve kterých dnech a časech se má hlášení spustit. Když je jedno hlášení spouštěno několik dnů po sobě, SMS obvykle posíláme pouze při prvním. Jednotlivá hlášení se automaticky ukládají na naše obecní stránky, kde

je možno jakékoli hlášení přehrát. Kdo tedy nechce zmeškat žádnou důležitou informaci a dosud mu nechodí na mobil textovky s hlášením obecního rozhlasu, může se zaregistrovat buď na e-mailu obec@rohovladovabela.cz, SMS na číslo 724 189 550, nebo osobně na OÚ. Funkce zasílání SMS je zdarma! Dále platí možnost zaregistrovat se k odběru novinek z obecního webu e-mailem.

Odklon nákladní dopravy

V prosinci minulého roku byla firmou PRODIN dokončena studie, která obsahuje návrhy řešení problémů v souvislosti s velmi intenzivní tranzitní nákladní dopravou na silnici I/36 v úseku Chýšť - Voleč - Rohovládoва Bělá - Bukovka - Lázně Bohdaneč - Rybitví. Dokument je přístupný na stránkách obce, na úvodní stránce v článku „Studie řešení problematiky nákladní dopravy na silnici I/36“. Autoři studie uvádějí následující návrhy:

1. Omezení vjezdu nákladních vozidel nad 12 t do města Lázně Bohdaneč
2. Omezení průjezdu tranzitních nákladních vozidel
3. Zpoplatnění silnice I/36
4. Posouzení potřebnosti výstavby obchvatu Lázně Bohdaneč
5. Nízkorychlostní vážení
6. Vysokorychlostní vážení
7. Zklidnění dopravy
8. Úprava směrového značení MÚK Chýšť

V lednu jsme se účastnili projednávání studie v sídle firmy PRODIN, za účasti zástupců všech silničních správních orgánů. Zástupci dotčených obcí, mezi které též patřím, přednesli stanovisko ke studii. Jednoznačně jsme se shodli na tom, že jediným účinným návrhem, který řeší problém všech obcí na trase, je návrh 2, tj. „Omezení, myšleno zákaz, průjezdu tranzitních nákladních vozidel“. Ostatní návrhy buď řeší pouze město Lázně Bohdaneč, nebo řeší dopravu pouze z části. Problém je v tom, že na silnici I. třídy dle současné legislativy nelze nákladní dopravu omezovat. Jediným řešením je tak zdá se převod silnice do II. třídy, tj. ze správy státu do správy Pardubického kraje. Radost z toho vůbec nemáme, protože je to proces velmi zdlouhavý, odhadovaný na 3 až 5 let. Před vlastním převodem musí být silnice opravena a majetkově vypořádána. Navíc budeme muset počkat na výstavbu mimoúrovňového odbočení z I/37 „hradubické“ do Pardubic na křižovatce u Globusu. Během jednání jsme se dozvěděli, že se chystá i celková rekonstrukce železničního nadjezdu v Doubravicích a oprava mostu v Semtíně nad vnitropodnikovou cestou u vlečky. Obě stavby jsou komplikovány nutným přerušením provozu produktovodů, které jsou na nich zabudovány.

Převod silnice I/36 do správy Pardubického kraje jsme projednávali na společné schůzce s 1. náměstkem ministra dopravy panem Čočkem a náměstkem hejtmána Pardubického kraje pro dopravu panem Kortyšem. Pánové slíbili, že navrhnou konkrétní kroky vedoucí k požadovanému stavu. Ve hře je také alespoň jednostranný zákaz tranzitu kamionů směrem od Pardubic.

Zprávy to nejsou příliš povzbudivé, rychlé řešení, zdá se, neexistuje. Uvedené rekonstrukce mostu a nadjezdu nám jistě zkomplikují přístup do Pardubic, na druhou stranu doufejme, že donutí tranzitní dopravu více využívat k cestě do Pardubic dálnicí D11 a I/37.

Sraz běláků v Bělé pod Bezdězem

Pátý ročník setkání občanů z měst a obcí, které mají v názvu „Bělá“ pod názvem „Není Bělá jako Bělá“, proběhne ve dnech 9. až 11. června v Bělé pod Bezdězem. Hlavní program se odehraje v sobotu 10. června v retrostylu v parku, který tvoří střed náměstí. Organizátorům jsme již potvrdili účast naší výpravy. Podobně jako v letech minulých se chystáme vypravit autobus, který dopraví

účastníky zájezdu v sobotu 10. června do Bělé pod Bezdězem a zpět. Zájemci o zájezd se mohou hlásit na obec@rohovladovabela.cz, SMS na číslo 724 189 550, nebo osobně na obecním úřadě již nyní. V případě nenaplnění autobusu občany z Rohovládkovy Bělé mohou volná místa využít lidé z okolních obcí.

Ve zkratce

- Od ledna nastoupil do zaměstnaneckého poměru našeho obecního úřadu nový technický pracovník pan Leoš Havelka. S panem Peškou budou zajišťovat údržbu budov, techniky a pozemků obce. Doufáme, že se nám i v letošním roce podaří na sezónní práce získat posily z úřadu práce.
- Od února ordinuje na našem zdravotním středisku MUDr. Vyleťalová, která tak částečně zastupuje dlouhodobě nemocného pana MUDr. Maršálka. Paní doktorka ordinuje vždy v úterý a ve čtvrtek od 9 do 12 hodin. Zatím není možné z rodinných důvodů paní doktorky ordinovat více dnů v týdnu.
- Městská policie Lázně Bohdaneč bude i v letošním roce měřit rychlost v naší obci.
- Zástupci obcí Rohovládkova Bělá a Vyšehněvice se dohodli na uspořádání 1. ročníku společné Velikonoční zábavy. Bližší informace jsou uvedeny na plakátku na poslední straně tohoto zpravodaje. Na zábavu do Vyšehněvic jsou všichni srdečně zváni.
- V lednu se uskutečnil již 21. ročník maškarního plesu dámského klubu a v únoru hasičský ples. Oba plesy se vydařily, organizátorům patří velké díky.

O předtančení na maškarním plesu se postaraly Gejši z Rohovládkovy Bělé

Na závěr vám, vážení spoluobčané, přeji krásné prožití jara a pohodové svátky velikonoční.

Václav Fišer, starosta

Informační střípky z mateřské školy

Autor - Marie Kohoutková DiS - ředitelka MŠ

kolka dětem nabízí vždy celodenně bohatý program - výtvarné a hudební činnosti, pohybové činnosti ve vlastní tělocvičně a hry v různě zařízených koutcích. Děti mají k dispozici spoustu nových hraček a stavebnic. Tyto hračky a stavebnice jsou vyráběny jako učební pomůcka pro předškolní věk a mají za úkol rozvíjet dětské myšlení a motoriku.

V říjnu jsme se s rodiči a dětmi zapojili do sbírky Fondu Sidus, který zajišťuje projekty pro pomoc nemocným dětem z Pediatrické kliniky v Motole a z Dětské kliniky Fakultní nemocnice v Olomouci.

V

Informace o předávání výtěžků sbírek si může každý prohlédnout na www.fondsidus.cz Všem dárcům posílají certifikát. Koncem února nás pracovníci z Fondu Sidus oslovili a nabídli nám možnost věcné pomoci dítěti z našeho okolí. Tuto možnost určitě využijeme a pošleme návrh. Děkujeme všem rodičům za příspěvek do Fondu Sidus.

Od března naši předškoláci každý čtvrtek jednu hodinu místo odpoledního odpočinku navštěvují Základní školu v Rohovládově Bělé. Pod vedením učitelek a učitelů ZŠ se děti seznamují s prostředím a požadavky školy. Tuto aktivitu rodiče přivítali jako velmi přínosnou.

V MŠ probíhá pro předškoláky stimulační program, kurz MAXÍK. Do tréninku jsou zařazeni i rodiče, kteří se účastní kurzu s dětmi. Děti si osvojují správné držení tužky, sezení v lavici, grafomotoriku, rozvoj paměti, komunikačních dovedností, zrakové rozlišování, sluchové vnímání. Tento kurz by měl dětem pomoci při nástupu do 1. třídy.

I v letošním školním roce spolupracujeme s agenturou Kroužky pro děti a s Pohybovým studiem p. Daškové. Přihlášené děti se účastní odpoledne různých kroužků. Navštěvují pohybový kroužek pod vedením p. Daškové, kroužek angličtiny pod vedením p. Šarochové a hry na flétnu pod vedením pana Jiřího Třose, člena hradecké Filharmonie. Tyto aktivity dětem hradí rodiče a MŠ je zprostředkovává.

O jarních prázdninách ve školce proběhla rekonstrukce skladu prádla. Staré obklady a skříně, které sloužily 37 let, byly odstraněny a po vymalování nás potěšily nové skříně. Měnila se také podlahová krytina - lino. Za tuto rekonstrukci děkujeme obecnímu úřadu.

Akce pro děti:

V lednu jsme navštívili pohybové centrum TONGO v Hradci Králové. Tam už to děti znají a moc si to užily.

V únoru školku zaplnily pohádkové bytosti - princezny, rytíři, víly, Manky a všichni se radovali v karnevalovém veselí.

V Přelouči v kině se nám líbilo představení Honzi - Kdo si počká, ten se dočká.

Druhým rokem zavítal k nám p. David, který je profesionální bubeník. Přinesl velké bubny - sudy, hrnce, řehtačky, paličky a dostatek rytmických nástrojů pro všechny děti. Má výborné nápady, jak dětem vylepšit rytmické cítění a zažít při tom legraci.

Zavítal k nám i cirkus - zvířátka se dětem moc líbila, žonglování a různé triky taky. Pohádka o Měd'ovi Kulíškově nás přenesla do světa pohádek a příběhů loutek, které mají děti rády.

A protože březen je měsíc knihy, vydavatelství Albatros nám poskytlo dětské knihy na výstavu. Rodiče měli možnost si objednat knížku.

Je doba před jarními svátky a každý si rád jarně vyzdobí svůj domov. Ve školce proběhla v březnu i prodejní výstavka šitých, pěkných výrobků chráněné dílny Přelouč - CZ PINS.

Šechno, co se děje v MŠ, můžete sledovat i na našich webových stránkách - aktuality. Do galerie pravidelně přidáváme fotky a videa. Fotky na žádost rodičů byly uzamčeny a heslo dostávají pouze rodiče dětí navštěvujících mateřskou školu.

V březnu jsme na požádání rodičů ukončili sběr víček pro Deniska ze Sopřeče. Všem rodičům, kteří se sběru věnovaly děkujeme. Aby zelený sud na víčka nezůstal prázdný, navrhla nám jedna z maminek, jestli bychom nemohli pokračovat se sběrem víček na podporu těžce nemocné Miši Hlaváčkové a její rodiny - stránky www.pomoztemisce.cz. Sud se nachází pod venkovním schodištěm u vchodu do budovy MŠ. Za pomoc děkujeme rodičům dětí v MŠ i občanům obce.

Letos si děti užily sněhu

Do prázdnin máme naplánováno ještě mnoho dalších akcí, o kterých Vás budeme informovat příště. Ve školce se pořádá něco děje.

POZOR důležitá upozornění :

Dne 12. dubna se koná den otevřených dveří MŠ a 11. května zápis dětí do MŠ na rok 2017/18. Bližší informace získáte na stránkách MŠ, obce, plakátech v obci, nebo přímo u ředitelky MŠ.

Přejeme Vám hezké jarní období a také trochu radosti, kterou máme my ve školce.

Marie Kohoutková DiS - ředitelka ZŠ

Základní škola představuje své aktivity

Autor - Mgr. Jana Folprechtová - ředitelka ZŠ

V novém roce 2017 jsme pro žáky připravili „lyžařské výjezdy“ do Ski areálu Hluboká na Českomoravské vrchovině. Možnost naučit se lyžovat měli i zájemci v lyžařské školičce. Tyto výjezdy zopakujeme i v příštím roce dle aktuální sněhové situace.

Hodiny tělesné výchovy měla děvčata z 6. - 9. třídy zpestřené bruslením a bowlingem, na přelomu jara a léta je připraveno plavání. Plavecký výcvik 3. a 4. třídy proběhne na podzim 2017.

Aktuálně probíhá přípravný kurz pro budoucí prvňáčky, které bude v 1. třídě učit paní učitelka Romana Černoorská.

Protože se rozrůstá nejen obec Rohovládkova Bělá, ale i obce okolní, prosíme nově přistěhované rodiny, které chtějí své děti přihlásit ke školní docházce do naší školy, aby se s námi spojily již před letními prázdninami. Připravujeme rozvrh hodin pro školní rok 2017/18. Dle školského zákona se třída musí púlit na výuku jazyků tehdy, pokud je počet žáků ve třídě vyšší než 24. Pro nás to znamená včas zajistit více vyučujících, prostory pro dělenou výuku a v neposlední řadě i příslušný počet šatních skříněk pro nové žáky. Koncem srpna by pro nás bylo velmi obtížné přijmout žáka do třídy s 24 dětmi a opravdu neradi bychom ho pak museli odmítnout. Raději proto přijďte, nebo zavolejte co nejdříve, a to i v případě, že by Vaše dítě nastoupilo do naší školy až v říjnu nebo v listopadu 2017. Jedná se zejména o budoucí 4. - 6. ročník. Tímto Vám děkujeme za pochopení.

V současné době máme podané dvě žádosti o finanční dotace z fondů EU. Jedna se týká peněz na školního psychologa, rozšíření aprobačních stávajících učitelů o cizí jazyk a peníze na dyslektické asistenty a doučování slabších žáků. Druhá by nám umožnila přestavět a nově vybavit školní dílnu a jazykovou učebnu.

V květnu čeká žákyně 9. ročníku celorepublikové ověřovací testování znalostí, do kterého byla naše škola vybrána.

V červnu 3. - 5. ročník odjede na školu v přírodě na Malou Skálu u Trutnova, kde určitě prožijeme pohodový týden plný her a výletů.

Zápis do 1. třídy se koná v pátek 21. 4. od 11:30 do 16:30 v budově ZŠ.

Mgr. Jana Folprechtová - ředitelka ZŠ

Zprávy z hasičské zbrojnice

Autor - Josef Peška - velitel JSDH

Vážení spoluobčané, rok 2016 byl pro nás, dobrovolné hasiče, jedním s dalších vydařených.

V první řadě musím poděkovat členům našeho sboru a jednotky dobrovolných hasičů za příkladnou a obětavou práci pro obec. Jako každý rok jsme i letos odpracovali nespočet hodin při zvelebování naší vesnice. Můžeme začít jarním úklidem u kostela při ořezávání líp, přes utěsnění protékající hráze na koupališti, zalévání hřiště a obecní zeleně až po stříhání tují na hřbitově na sklonku roku.

Naším největším úkolem byla kompletní výměna podlahy v garáži hasičárny. Jak jsme slíbili, devadesát procent prací jsme udělali svépomocí. Vybourání a odvoz stávající podlahy, kompletní vymalování a položení izolace proti vodě. Současně jsme také položili novou přípojku vody.

Z kulturních akcí stojí za zmínku náš tradiční hasičský bál, který se velice povedl a tři prestižní hasičské soutěže, které u nás proběhly na místním hřišti. První bylo jedno z kol Ligy Pardubického okresu, současně i premiéra Východočeské hasičské ligy. Jen pro zajímavost - soutěžilo zde

sedmdesát hasičských družstev. Obě akce byly pod záštitou hejtmána Pardubického kraje Martina Netolického a jeho prvního náměstka Romana Línka.

Následovala naše nejprestižnější akce a to desátý ročník O pohár starosty, kde díky našim sponzorům, dárcům a také vám jsme mohli na konto neziskové organizace Parent Project poslat úžasných 93 tisíc korun.

V krátkosti k činnosti hasičských sportovních družstev z Rohovládky Bělé za rok 2016. Družstvo žen se zúčastnilo devíti soutěží seriálu ligy Pardubického okresu, kde obsadilo celkové 4. místo z deseti startujících. Jsou to sice brambory, ale i tak za ně můžeme být rádi, poděkovat ženám za jejich snahu a popřát jim mnoho štěstí v dalším roce.

Družstvo mužů objelo v rámci celé republiky celkem 35 soutěží. Vyhrálo tradiční soutěž Dolnoloučská zima, která se koná už 37 let koncem února. Dále muži obsadili 2. místo na prestižní soutěži v Holicích, které se zúčastnilo čtyřicet družstev. V lize Pardubického okresu se stali mistry Ligy pro rok 2016, mimo jiné si odnesli pohár za nejrychlejší útok sezóny.

Ve Východočeské hasičské lize, kde se moc nedařilo, skončili naši muži na 18. místě z celkového počtu 45 družstev. Zaběhli si pět závodů Extraligy ČR v požárním útoku, kde byli nejlépe na 13. místě v ohromné konkurenci nejlepších družstev z celé ČR.

Za obě družstva z Bělé bych chtěl moc poděkovat všem našim příznivcům a těm, kteří nás podporovali v roce 2016. Letos zase budeme objíždět soutěže po celé republice a dělat dobré jméno nám, našemu sboru a především naší obci, která nás podporuje a jsme za to velice vděční. Děkuje.

Naše jednotka se také zúčastnila dvou taktických cvičení přeloučského obvodu. První se konalo v Cholticích, kde jsme se učili plnit bambivak na podvěsu vrtulníku, který se používá na hašení požárů v nepřístupném terénu. V Semíně se nacvičovala záchrana osob a zvířat na vodě, zde se jednotka seznamovala s používáním nových satelitních navigačních systémů, které se používají při hledání pohřešovaných. Obě akce pro nás byly velkým přínosem.

V loňském roce jsme také vyjížděli k třem událostem. První byl požár rodinného domu v Rohoznici, dále k požáru hájenky u Lázní Bohdaneč a doutnajícímu kombajnu u Vlčí Habřiny.

Rok 2016 byl pro nás dobrovolné hasiče rokem, který se zapíše do historie naší obce i hasičského sboru. Po čtyřiceti letech jsme se dočkali výměny naší hasičské techniky. Škodu 706 vystřídala Tatra 815 CAS 20, je to pro nás obrovská radost, ale taky zodpovědnost. Už má za sebou i křest ohněm, zasahovala s námi u dvou požárů, nelze ani popsat obrovský rozdíl při hašení s touto novou technikou.

Také se nám podařilo dosáhnout na některé s dotací. Například od firmy Agrofert jsme na věcné vybavení získali sedmdesát tisíc, od Pardubického kraje dalších dvacet tisíc na tablet a jednoruční motorovou pilu, také od našich sponzorů a okolních firem sto tisíc na dovybavení naší nové CAS. Je to díky našim členům, kteří se o tyto dotace starají a hlavně je dokážou dotáhnout až do konce.

Přeji vám v letošním roce mnoho zdraví, štěstí a spokojenosti.

Za sbor dobrovolných hasičů velitel jednotky Josef Peška

(NE)ZNÁME SE !

Autor - Martina Filipová

Žijeme v obci, kterou můžeme směle nazvat “vesničkou střediskovou”. Někomu se zdá velká, jinému malá. Objektivně vzato, Rohovládova Bělá má cca 590 obyvatel. Žijeme vedle sebe, ale nikdo z nás nemůže tvrdit, že zná všechny své spoluobčany dobře. Někoho neznáme vůbec, někoho potkáváme denně, pozdravíme se, popovídáme, co je nového, ale o tom nejzajímavějším z našich životů často nevíme nic, nebo máme jen zkreslené představy.

Představujeme vám tedy novou rubriku, která má ambici pokusit se tento stav alespoň částečně změnit a představit vám formou rozhovoru některé zajímavé sousedy.

S panem profesorem Františkem Vejražkou jsme si povídali v domě po jeho dědečkovi nad čajem a tácem koláčů z bělské cukrárny, pod krásným stoletým lustrem s korálkovou ozdobou. Než jsem stačila vytáhnout připravené otázky, rozhovor se samovolně rozběhl cestičkou ke studánce a bylo velmi příjemné nechat ho plynout...

*Prof. Ing. František VEJRAŽKA, CSc. (75)
Profesor katedry radioelektroniky Fakulty elektrotechnické ČVUT, vědecký pracovník a mezinárodně uznávaný odborník v oblasti rádiové navigace.*

Vystudoval radiotechniku na ČVUT v Praze, kde od roku 1969 vyučuje, 12 let vedl katedru, 10 let byl prorektorem ČVUT a nyní vede skupinu rádiových systémů. Působí v řadě mezinárodních odborných orgánů v oblasti rádiové navigace, seznam jeho publikací a příspěvků na konferencích je téměř nekonečný.

Byl mu udělen titul Osobnost českého letectví podvýborem pro letectví Senátu ČR a byl vyznamenán Medailí předsedy Senátu ČR. Je vdovec, má tři syny.

Dědeček se narodil roku 1866 a zemřel 1927, takže tady už ho skoro nikdo nepamatuje. Byl patrně nadán něčím, čemu se dnes říká alternativní medicína. Tam co je chodba, byla dál ordinace a čekárna. Na tu dobu si liboval v relativně technických vymoženostech, tím byl ten domek trochu zvláštní. Na oknech bylo primitivní zabezpečovací zařízení, maštal byla vybavená všelijakými drobnostmi a měli i ruční pračku. To byl takový velký válec na klíce, se kterým se točilo. Maminka byla z osmi dětí, dva z nich byli také lékaři. Jeden byl významný oční lékař, léta byl primářem na očním v Pardubicích.

A Váš dědeček? V kronice je uvedeno: MUDr. Josef Svoboda, daleko známý oční lékař. Tehdy ale asi nebyly tak úzké specializace.

Nevím, ale on uměl snad všechno. Byl také porodník a známý tím, že dělal i obtížné porody. Ale uměl léčit i trachom (*infekční onemocnění oka, vede k oslepnutí, pozn. aut.*), to se v té době neumělo. Jednou, někdy v 60. letech, jsme šli na hřbitov, když přijel pán v mercedesu ze západního Německa a přinesl věnec k nám na hrob. Říkal, že mu dědeček zachránil zrak. Dědeček vyčistil studánku u Dereznice, kde je dneska hydrologický bod, a vysadil tam čtyři buky: vždycky, když se mu narodil syn.

Říká se, že voda ve studánce měla léčivé účinky.

Nevím, to nevím, ale on zřídil cestičku za kostelem, dá se tam ještě dneska projít. Cestičku opatřil lavičkami a ti lidé, co se v Bělé ubytovávali, protože potřebovali třeba na kontrolu, chodili tudy ke studánce. Dědeček pak dostal španělskou chřipku, nevím přesně, a zemřel. Nějakou dobu byl nepohyblivý a babička za něj dělala praxi. Neměla v tom žádné vzdělání, byla z Kratonoh. Proslavila se tím, že když při žních komusi transmise na mlátičku skalpovala hlavu, ona to přišla, opatřila nějakou mastí, a zahojilo se to.

Kořeny tu máte, ale nežil jste tu od mala, že?

Žil jsem s rodiči v Cholticích, táta tam řediteloval ve škole. První štaci měl tady v Bělé jako pomocný učitel. No a naši pak tenhle domek po babičce dostali, táta sem rád jezdil. V roce 45 jsme se přestěhovali do Pardubic. Tam jsem bydlel až do vysoké školy a po aspirantuře jsem zůstal v Praze. Manželka byla z Moravy, taky kantorka. Tady jsme nakonec trávili každý víkend, zvláště, když vážně onemocněla. Je prostě jiné, když jste ve třetím patře v paneláku, nebo když jste tady. Vyjdete ven a jste v přírodě. Já sem proto taky rád jezdím. Navíc trochu fotím a to je neuvěřitelné, kolik živočichů na té zahrádce je.

S trochou nadsázky se dá říci, že dění v obci můžete sledovat z okna, když vedou na náves.**Sledujete ho i jinak? Čtete například zpravodaj?**

Ano, čtu, zajímá mě to. Když jsou nějaké výstavy, třeba včelařská, tak se jdu podívat. Chodíme se podívat na rozsvěcení vánočního stromu, na koncerty v kostele. Co se mi nelíbí a co tady mám za zlé, je pokácení lip na hřbitově. To si myslím, že bylo naprosto zbytečné, to mě dohřálo. Když přijde vichřice, jako přišla tenkrát, ufoukne to střechy. Ty lípy fungovaly jako větrolam. A spousta ptáčků přišla o svoje hnízdiště.

Chtěla jsem původně začít „skoro“ aktualitou: V prosinci byl po letech odkladů spuštěn evropský družicový navigační systém Galileo. Už minimálně deset let dostáváte v médiích ohledně Galilea velmi podobné otázky. Je mi líto, ale můžu ještě jednou?

(Smích) Ke Galileu jsem hodně kritický. Už to „spuštěn“. Existuje fotka, kdy evropská komisařka tlačí rukou na červené tlačítko. Tak to není. Je to tak, že se rozhodne, že je schopen provozu a prohlásí se, že je schopen provozu. A Galileo ani není schopno provozu samo o sobě, protože těch družic je málo. Je jich potřeba přes dvacet.

Takže mu musí zatím vypomáhat GPS nebo další systémy?

Ano, některé družice GPS se k tomu musejí přidat, což dneska není problém. Galileo prošlo velkými změnami. Nejdřív bylo GPS, pak byl ruský Glonass. Byl jsem v té době, v roce 93, v Amsterdamu na konferenci, a všichni se tam radovali, jak to bude dobré, jak to bude fungovat dohromady jako seamless - bezešvý systém. Jenže když v 97. roce odešla Thatcherová, která udržovala transatlantické přátelství, Francouzi se cítili na koni. V Toulouse byla konference a tam řekli, že o GPS se nebudou vůbec bavit. Přestali mluvit anglicky a začali mluvit francouzsky. Tam prvně zaznělo, že bude, tenkrát ještě ne Galileo, ale GNSS1 systém. V tom sále by tenkrát špendlík bylo slyšet spadnout. Ale Galileo nemělo dost peněz, takže v roce 2001, tuším, bylo zastavené. Asi čtyřikrát se rozhodovalo, jestli vůbec bude.

Finance byly hlavní důvod odkladů a průtahů?

Taky organizace. Protože Galileo měla řídit organizace, která vyjde z výběrového řízení, ale nevyšla, protože ho nikdo nechtěl. A tak ho pak vzala pod ochranná křídla Evropská unie. V roce 2002 nebo tak nějak požádala Čína, aby byla přijata do konsorcia s Francií a podílela se na Galileu. Ale když se všechno dozvěděli, tak 2004 vystoupili, že jsou nespokojení s tím, jak se to řídí.

Teprve potom začala Čína budovat svůj vlastní systém?

Ne, už dlouho před tím měli svůj vlastní systém, hodně nedokonalý. Byla to kopie jednoho

amerického systému, který fungoval v Mexickém zálivu a určoval polohu vrtných plošin. Družice nebyly speciálně navigační, ale komunikační, takže to vyšlo levně. Ale najednou došlo k zásadní přestavbě. Družice i rakety vypadají jinak, z roku na rok.

Takže pokračují ve vývoji?

Ano a je to nesmírná konkurence pro Galileo. Beidou má dneska 23 družic na drahách. Využívají tři typy družic. Má to tu výhodu, že můžete přijímat signál i tam, kde je vysoká zástavba, i na pólech.

Jaké družice využívá Galileo? Stejně jako čínský systém?

Asi se mi podařilo dosáhnout toho, že bude. Tedy geostacionární, obíhající a IGSO družice, které obíhají v osmičkách.

U Galilea se aktuálně objevily problémy s atomovými hodinami. Jak velký je to podle Vás problém?

Velký, ale to se prostě stane. Tady se to stalo nějak často a to je divné. Tam bude někde chybička v návrhu. Řekl bych, že to nebude v těch samotných hodinách, ale spíš v připojení na další sestavy zařízení, co na družici jsou. Ty hodiny jsou ze všeho nejdůležitější, protože jsou synchronizované na všech družicích a se Zemí. Jsou tam troje, tak se zapnou ty další a když to nepůjde, tak se družice vyřadí. Američani měli taky tyhle potíže, ale vypořádali se s nimi a teď už dávno nebyl malér s americkými družicemi a hodinami.

Mluvil se o tom, že Galileo, díky tomu, že je vybudován tzv. na zelené louce, má být modernější a hlavně přesnější než GPS. Platí to ještě?

Družicová navigace byla původně určena pro vojenské využití. Především v letadlech, kdy je nad vámi volná obloha. Ale přestane spolehlivě fungovat už pod stromy, mezi budovami, tam je přesnost podstatně horší. Civilní využití je třeba při určování polohy vlaku na trati. Ale i tam je problém. My teď máme přístroj, který se s tím umí vyrovnat a měří přesně i v těch obtížných podmínkách. To je zajímavé například pro hasiče. Aby velitel zásahu věděl, kde ty chlapy má. Nebo dohledové středisko v metru, kde je policista a podobně.

My se tuhle indoor navigaci snažíme udělat jinak právě proto, že signály z družic, které jsou na kmitočtech vyhrazených pro navigaci, nepronikají překážkami dobře. Ale vezměte si televizi. Televizní signál, digitální obzvláště, má vhodné parametry, aby byl přijímán často i bez antény v bytě, a dá se podle toho určovat poloha. Údaj o poloze se snažíme zpřesňovat. Umí se to na centimetry. V roce 84 jsme prvně měřili polohu fakulty s pokusným zařízením a tenkrát s přesností 60 metrů.

Působíte na Elektrotechnické fakultě ČVUT jako vedoucí oddělení rádiových signálů a soustav. Jak velkou část vaší práce tohle zaujímá? Také stále přednášíte.

To se nedá vyčíslit. Polovičně jsem angažovaný na vědě a z polovičky na pedagogice, ale ani jedno není jen půlka z 42 hodin. K tomu vedu oddělení s deseti lidmi. Pracujeme na grantu, na kterém dělá dalších 123 osob v pěti podnicích. Odsud z okolí mám hodně studentů, to víte, už jsem odučil na dvacet tisíc studentů. Letos chci kantořiny nechat, protože se tam hodně věcí mění, i lidsky, a to mi nevyhovuje. No a taky je mi pětasedmdesát.

A neunavuje Vás už dojíždění Praha - Bělá a naopak? Neplánujete se sem přesunout na delší dobu nebo na trvalo?

Zatím ne, jezdím sem odpočívat. Rád chodívám k rybníkům a fotím tam. Ale myslím, že jako náplň práce na celý den je to málo. Můj nejbližší cíl je úspěšně dokončit zmíněný velký grant a především jeho zavedení do praxe - to bude sahat daleko za rok 2019. A protože můj tým je kvalitní, budeme hledat další úkoly k řešení, aby se využil jeho potenciál.

Jste členem několika mezinárodních komisí, jste v nich stále aktivní?

Letos mi končí funkční období, tak za sebe začínám posílat mladší kolegy, abychom udrželi pozice.

Ptám se proto, že ani nechápu, jak jste to mohl všechno stihnout...

No ano, jsou tam hodiny navíc a samozřejmě práce celého týmu. Podařil se nám velký úspěch, když jsme v říjnu 2015 v Praze uspořádali světový kongres o navigaci, kterému jsem předsedal. Zúčastnilo se 150 lidí z celého světa, jen z Česka nikdo. Přijeli Američani a Číňani, bylo tam devět špičkových odborníků, kteří řídí každý z těch systémů, co na světě jsou. Škoda, že z Čech jsme tam byli jen dva: můj student a já!

Celý život působíte jako vysokoškolský učitel, deset let také jako prorektor ČVUT. Co si myslíte o současném školství?

No, teď v tisku proběhlo, že není pravda, že naše středoškolské vzdělávání není na úrovni. Já si ale myslím, že na úrovni není. Učím i v prvním ročníku a předpokládám, že student umí naprosto bez problémů a rychle vyřešit jednoduchý příklad z přijímacích zkoušek. Můžu říct, že neumí. Kdybych takhle uměl na průmyslovce já, tak mě vyhodili.

Myslíte si, že to souvisí s takzvanou inflací vzdělání? S tím, že 60 procent maturantů jde na vysokou školu?

Ano, myslím. Je to nesmysl, který nastolila EU. Jsem v kontaktu s pardubickou průmyslovkou, ti byli nešťastní, protože před časem navázali družbu s jinou školou, myslím že z Holandska, a zjistili, že tam jsou požadavky nižší a byli tlačeni k tomu, aby je taky snížili. To je velice špatně. Teď je to tak, že každý musí uspět. Když student neprospívá, rodiče si chodí stěžovat. Dokonce už i u nás se tu a tam objeví. Přišla za mnou maminka, jak to že syn neudělal zkoušku. Řekl bych, že těm klukům chybí taková nějaká statečnost, pracovitost, umět se do věci zakousnout. Já když si vzpomenu, co jsem musel prostudovat na zkoušku... To když budu po studentech žádat teď, půjdou si stěžovat na senát, jak jsem je přetížil.

Tedy i vysoké školy přispívají k inflaci? I na vysokých se snižuje úroveň?

Myslím si, že ano. I na naší škole pozoruju, že v lecčems už nejsme "jednička". A to mě hrozně mrzí. A tak trochu to přispívá i k tomu, že se rozhoduju, že už tam přestanu působit. Netěší mě se na to koukat. Taky to hodně dělá, že se tak tlačí na publikace a body. K čemu to je? Ty body nic nevyproví. Já jsem zastáncem toho, aby se publikovalo, ano, ale není to jediné kritérium. Z týmu mi odešli dva výborní lidé, protože nesplňovali požadavky na počet publikací. A přitom udělali nesmírný kus práce. Na tom našem grantu teď dělá osm studentů. Jsou hrozně rádi, že se dostanou do styku s něčím, co je použitelné a praktické.

Tedy dá se říci, že jsou jednotlivci, kteří jsou dobří, ale celková úroveň je nízká?

Ano, nebo spíš snad, že se snižuje a tomu je třeba zabránit.

Náš rozhovor vyjde na konci března. Co Vás na jaře čeká nebo na co se těšíte?

Chceme ověřovat použitelnost mobilních telefonů pro určení polohy. Jejich signál dosáhne do místnosti, takže tak bychom měli umět určit polohu přesně.

To ještě nefunguje? Myslela jsem, že ano.

Funguje, ale ne tak přesně a dobře. A neurčíte si tu polohu vy, ale určí ji operátor. Kdežto my chceme, abyste vy viděla, kde jste. Zatím je to služba, která se dá koupit u O2 nebo u T-Mobile. Vidíte, kde máte kamarády s určitou přesností, ale když chcete hodně velkou přesnost, tak to není tak jednoduché. To chceme zkoušet.

Co se zahrádky týče, čekám, kdy začnou kvést sněženky. Opírá se sem sluníčko, obvykle už koncem února kvetou, podle toho, jaká je zima. Mám tu hodně ptáků, lítá sem hejno stehlíků, mám tady i dvě hnízda jiříček, tak čekám, jestli přiletí. Tady mám fotku, jak tatík vrabčák krmí

mladé a oni ho bouchají do hrudi.

Ptáci Vás hodně zajímají... Čím je fotíte?

Ptáčci, to je záliba, kterou jsem zdědil po tátovi. Před dvěma lety jsem si pořídil Nikon 800, objektiv mám Sigmu 150 - 500.

Tedy focení a příroda, to je Váš relax?

Ano, muzika a příroda.

Co rád posloucháte?

Jsem konzervativní, mám rád klasiku. Ve škole pořádáme setkání s hudbou. Já to ošetřuju a konferuju. Ted' bude už 25. Chodí nám tam celebrity třeba jako klavírista pan Kasík.

Ta setkání probíhají v Betlémské kapli?

Chtěli jsme to méně formální, tak je děláme v naší největší aule, v Zengerově posluchárně. Koupili jsme klavír, složili jsme se na něj my kantoři. Nevyžadujeme formální oblek a podařilo se, že je tam vždycky fantastická atmosféra. Vměstnali jsme tam dokonce celý Talichův komorní orchestr. Tu a tam je to v Betlémské kapli. Jestli se to povede, rád bych, aby se tam konalo dubnové setkání. Mělo by tam být Zemlinského kvarteto s paní Hosprovou na violu.

Vy sám hrajete na klavír?

Hrával jsem, ale mám zlomený prst. Když jsem byl prorektorem, měl jsem na starosti tyhle koncerty a dělám to do dneška. Ted' v lednu jsme měli 310 let ČVUT a chtěli jsme vymyslet něco pořádného. Tak mě napadlo, že uděláme Lužanskou mši, kterou napsal Dvořák pro svého přítele, mecenáše a stavitele Hlávku. Byl to zážitek. Připravovali jsme to tři roky, ale povedlo se to. Měli jsme tam rozhlasový orchestr a ze sólistů paní Krejčíkovou, Poláškovou, Sulženka a Březinu a Kühnův smíšený sbor. Nebylo jednoduché, rozjet to. To pak záleží na všech detailech od toho, že všichni musejí mít stejné noty, po to, kolik bude honorář.

Takže jste ještě zúročil manažerské dovednosti.

Jsem v tom dost cvičený. Ale i k tomu nás vedli už na průmyslovce. Měli jsme práce, které jsme museli dělat samostatně, anebo si k tomu někoho pozvat. Byla to tvrdá škola tenkrát, ale nelituju toho.

Je něco, čeho litujete?

Ani ne.

Autor - Martina Filipová

Odešli z našich řad

4. února - Emil Rýdl

Kalendář akcí

15. dubna – Velikonoční zábava ve Vyšehněvicích

20. května - Liga pardubického okresu a Východočeská liga - soutěž hasičů na fotbalovém hřišti

27. května - sběr velkooběmového a nebezpečného odpadu

10. června - Není Bělá jako Bělá v Bělé pod Bezdězem

5. srpna - O pohár starosty obce - soutěž hasičů, fotbalové hřiště

Trocha humoru neuškodí

Jaro je též období, kdy začíná pro mnoho z nás cyklistická sezóna. Po dlouhé zimní pauze vyndáváme své stroje ze sklepů, provádíme jarní údržbu a začínáme vyrážet do terénu. Vzpomněl jsme si při této příležitosti na jednu poměrně starou povídku od neznámého autora, která humorně pojednává o tom, že není dobré přeceňovat své síly. Věřím, že pobaví i Vás čtenáře tohoto čísla zpravodaje.

Fišer V.

Jak jsem jel Krále Šumavy

Autor - neznámý

Jelikož svalová horečka pozvolna ustupuje, krev z levého ucha teče jen při prudším pohybu a sádrový krunýř okolo páteře již tolik netlačí, rozhodl jsem se v několika odstavcích zaznamenat zatím nejintenzivnější sportovní zážitek svého života.

Celá akce začala poměrně nevině barevným letáčkem zobrazujícím šlachovitého mladíka s hranatými rysy, v přiléhavém barevném cyklistickém dresu, ledabyle opřeného o luxusní horské kolo. Hezoun byl doprovázen lživým textem slibujícím nevšední sportovní zážitek v technicky náročném terénu. Propagační materiál dále popisoval nezáživné podrobnosti jako převýšení (několik km), profil tratě (pro zdravé cyklisty?), dále již zajímavější rockové skupiny, pivo a gulášek v cíli. Nabízel dokonce i dvě varianty závodu - krátkou (78 km) a normální (100 km).

Dnes už nejsem schopen pochopit, že v jakémsi sportovním oparu (možná naladěn pravidelným sledováním Branek bodů vteřin?) jsem vážně zvažoval stokilometrovou variantu. Byl jsem snad i pod vlivem vzpomínek na nedávných 45 km na silničním kole po hladkém asfaltu, z mírného kopce s větrem v zádech? Kdo ví? Ale co, přeci se na poprvé nebudu přepínat, řekl jsem si a nakonec zaškrtl KRÁTKOU variantu.

Při pozorném čtení dále pochopíte, že právě v tu chvíli jsem se pravděpodobně podruhé narodil.

Fáze nultá: příprava

Po důkladné analýze svého cyklistického vybavení jsem zhodnotil, že jsem nebarevně sladěný a veskrze málo sportovně vypadající. Toto se nejevilo jako větší problém a o pár dní (a tisíců Kč) později jsem při pohledu do zrcadla v první vteřině myslel, že stojím v těsném zákrytu za Lancem Armstrongem.

Po této operaci nastala důležitá fáze holedbání, během které všichni kamarádi, známí, příbuzní, jejich známí a příbuzní byli dopodrobna seznámeni s tím, jakýže jsem to chlapák, když se účastním velkolepého závodu v drsném terénu. Pravda, při letmém pohledu na internet jsem zjistil, že podobných chlapáků je v republice ještě cca 3,5 tisíce, to mne ale ještě více utvrdilo v tom, že závod bude hračkou i pro nesportovní veřejnost a že tedy dopoledne si sjedu toho Krále a odpoledne si hodím lehký tenýsek.

Kolo jsem řádně umyl a pro větší efekt polepil barevnými samolepkami typu "I love triatlon" a "No pain, no gain". Myslím také, že jsem byl jediným účastníkem s vyžehlenými puky na cyklistických šortkách.

Prostě - v předvečer závodu jsem byl ready.

Fáze první: před startem

Příjezd na místo závodu proběhl bez problému, slunce svítilo a vyleštěné kolo na střeše služebního vozu vysílalo do okolí mnohoslibující pablesky. Už parkování se ale ukázalo být menší výzvou (s ohledem na další průběh dne však zanedbatelnou), jelikož parkovací plocha náměstí nejmenovaného městečka - soudě dle bílých čar na dlažbě - byla dimenzována přesně na 8 vozů. Okolo sedmé ráno se nás tam sjelo několik tisíc. Poté, co jsem po půlhodině ježdění našel parkovací místo v rákosí asi 3 km od města, snad stojí za zmínku to, že již v té chvíli jsem zacítil první lehké známky únavy.

Odmontování kola ze zahrádky, navlečení lesklého dresu, přičísnutí vlasů navlhčeným hřebenem a lehká projížďka zpět na místo registrace byla už pouhá rutina. Taktéž namontování plastového čísla na mé kolo (promo model z Tesca za 5.990,- Kč) bylo docela snadnou záležitostí.

Poté jsem se snažil protlačit se na náměstí, kde se mezitím již formoval hučící dav větrem ošlehaných horalů a mužatek všech věkových kategorií. Již na první pohled bylo zřejmé, že na místo v první, ale ani padesáté startovní řadě, nedosáhnu a že tedy boj o stupně vítězů mě bude od počátku neférově zatížen. Když jsem následně zaujal poměrně netaktickou pozici hned vedle prodejny dámského prádla v zadní části

náměstí, jen se závistí jsem mohl sledovat šťastnější účastníky protřepávající svalstvo o cca půl kilometru přede mnou. Uklidnilo mne ale, že kola mnohých nebyla zdaleka tak umytá a barevná, jako to moje.

Zde malá příhoda: při zaujímání startovní pozice jsem nechtěně zavadil šlapkou o lýtko Diskobola stojícího vedle mne. "Promiňte", špitl jsem. Odpověď hrdelním hlasem mne měla varovat: "Neřeš vole, co je pod pět stehů se nepočítá!".

Fáze druhá: start

Konečně zazněl výstřel. Očekáváte-li dramatický popis prvních metrů závodu, budete zklamáni, jako jsem byl já. Ještě dalších cca 5 minut jsem totiž stál na místě, poté opatrně vedl kolo mezi masou tlačících se a různě nasedajících závodníků. Po nasednutí a ujetí asi 5 metrů jsem po nárazu do jakési stařeny (co ta tady mezi námi špičkovými atlety proboha dělá, napadlo mne) jsem poprvé spadl.

Fáze třetí: závod

Ti z vás, co někdy viděli tisíce cyklistů deroucích se kupředu, by asi byli vykuleni méně, než já. Při jízdě na kole jsem totiž zvyklý vidět jednak na zem, jednak dále než 5 cm před sebe.

Toto bohužel možné nebylo. Jen podle nárazu řidítek do dlaní navlečených do křiklavě červených rukavic jsem pochopil, že jsem poměrně brzy opustil (tehdy jsem ještě netušil že navždy) asfaltovou cestu a vydali se vstříc kořenům, šutrům a roklím.

Na asi 5. kilometru jsem podle barevného hada vinoucího se do prudké stráně přede mnou odhadl, že se pohybuji někde na 300.-500. místě. Toto zjištění bylo pro mne v tuto fázi závodu prudkým zklamáním, neboť během svého holedbání známým jsem tvrdil, že přeci jdu na první stovku!

Navíc na mne každou chvíli někdo ze zadu štěkl "pravo!" a pak zase "levo!" a já se postupně propadal hlouběji do startovního pole. Začínal jsem se také lehce potit, což mne rozladilo, neboť jsem chtěl vypadat přitažlivě na cílové fotografii.

Po 15 kilometrech jízdy do prudkého kopce proti slunci (občas prostřídání krátkým, ale zato velmi příkrým sjezdem po kořenech či šutrech vyschlého potoka) jsem pochopil, že musím poprvé

změnit taktiku. Tato změna proběhla z Umístit se na Dokončit. V tuto fázi závodu se tento cíl zdál poměrně reálný, neboť ani já, ani nikdo jiný okolo ještě nekrvácel, nezvracel ani nebrečel. Jenom snad někteří volili ostřejší slova, když za pomoci zubů a nehtů již po sedmé měnili duši či řetěz. Asi měli levná kola.

Na třicátém kilometru se objevila první občerstvovací stanice. Konečně přišla má šance na lepší umístění! Vychytrale jsem ostrou jízdou minul desítky závodníků, co zastavovali, nabírali iontové nápoje, banány, pomeranče, či energetické tyčinky. Já pouze dopil v jízdě poslední zbytek zteplané žluté limonády z cyklistické láhve a vrhl se vstříc nejdelšímu stoupání závodu - mnohakilometrovému krpálu, vedoucímu kamsi do mraků. Teplota v tu chvíli dosahovala asi 30 stupňů a na mne po chvíli začala doléhat první krize.

Od zhruba této chvíle pro mne závod ztratil přesné kontury. To, co se odehrávalo dál, se pokusím slepit ze vzpomínek přes své vnímání v jakési mlze, z útržkovitých záblesků paměti a z vyprávění ostatních.

Po několikakilometrovém stoupání v ostrém slunci jsem soudě podle kamzíků, orlů a nízkých ohnutých stromků, byli na samém vrcholu Šumavy. Slunce rvalo a vzduch řídnul. Ted' měly přijít ty táhlé sjezdy, které snad slibovaly relaxaci a slastný odpočinek! Nestalo se tak. Nebudu vás zdržovat popisem těchto částí závodu, možná si jen zkuste představit jízdu prázdným korytem divoké řeky, ve sklonu vodopádu, do které bouře nanesla kořeny, kusy stromů a lidských těl.

Odvaha některých borců při sjezdech byla šokující, za řevu a řinčení součástek se řítily do údolí, zatímco já (a nebyl jsem sám) jsem vedl kolo dolů po srázu mezi stromy a kapradím a střídavě si otíral krvácející rány a slzy. Sjezdy byly proloženy prudkými stoupáními po podobném povrchu, kde již o cyklistice nemohlo být ani řeči. Nevím, jak se ve sportovním slangu nazývá tlačení kola do srázu. Jsem si ale jist, že mnohakilometrová chůze v cyklistických botách (pro necyklisty: střevice s kusy ostrého železa přišroubovaného k podrážkám) nebude do budoucna patřit k mým oblíbeným kratochvílím.

Přišel čas na další posun v taktice z Dokončit na Přežít.

Druhá občerstvovací stanice mne již uvítala bez větších nároků na umístění. Odhodil jsem pomlácené a zabahněné kolo a spadl bezvládně do kádě s iontovým nápojem. Přišla však nečekaná komplikace! Díky naprostému vyčerpání (naprostému? ó jak jsem se pletl, byli jsme teprve na padesátém kilometru) žaludek odmítal cokoli přijmout! Při zvracení jsem ale koutkem oka zahlédl, že v předklonu či kleku je i mnoho spolubojovníků, to mne uklidnilo. Někteří dokonce vypadali, že již nežijí, soudě podle polohy jejich těl a křečovitých grimas obličejů. Asi 15 minut jsem poté ležel na zádech, občas se napil, ublinkl, znovu napil, až jsem do sebe násilím vpravil něco tekutiny.

Na jídlo jsem si netroufl, tak jsem si alespoň nacpal do propocené kapsy pár energetických gelů. Poslední fáze boje o život mohla začít. Podle propočtů v této chvíli zbývalo necelých 30 km závodu.

Slovo závod již používám ve velmi volném kontextu, neboť skuteční závodníci byli již v ten moment na stadionu, poslouchali zmíněné rockové kapely, popíjeli pivečko a pozvolna se po vyhlášení vítězů všech kategorií rozjížděli do svých domovů. My ostatní bojující o umístění ve třetí tisícovce jsme se však dále rvali o život. Z 24 převodových stupňů mě fungovalo již jenom 8, což však nehrálo roli, neboť při chůzi vedle kola přehazovačka Shimano Acera často ke slovu nepříjde. Zadní brzda byla také již jenom pro okrasu, což mne dále diskvalifikovalo i při sebemenších sjezdech. Přední brzdu jsem totiž po čtyřech pádech levým okem na šutry přestal požívat.

Při krátké odpočinkové pauze (kterou jsem čerpal každých asi 500 m) mě letmý pohled na hodinky varoval, že odpolední tenis již nestihnu, neboť jsem na trase už nějakých šest hodin.

Očima jsem propaloval svůj cyklometr, který jako jedna z mála věcí na mém kole z Tescoletáčku ještě fungovala, a přes slzy odpočítával kilometry - konečně!! 76777879?? Co to? Kde je stadion? Hudba? Na 80. kilometru, uprostřed hlubokých šumavských hvozdů, mě došlo, že propozice závodu byly pouhým propagačním trikem a že organizátoři vzdálenost pouze odhadli, s odchylkou plus minus pár kiláků, no a co?? V tu chvíli mně přešla chuť žít. Narval jsem do sebe poslední odporný sladký gel a byl připraven každým metrem zkolabovat. Na zhruba 83. kilometru jsem konečně v dálce uviděl polní cestu. A po ní i silnici, vinoucí se mezi domy v dáli! Na 85. kilometru byl definitivní konec. Vkloupytal jsem - ne, nejel jsem, neboť cílová rovinka byla opět do kopce na stadion, ne nepodobný Venclovskému po jeho památném pokoření průlivu. Rozdíl byl pouze v té změti trubek, co jsem vlácel za sebou. Nálepka "No pain, no gain" visíc z rámu volně fletrovala ve větru a já věděl, že počet účastníků v příštím ročníku bude pouze 3499.

Epilog

Správný chlap má zkusit alespoň jednou v životě opravdovou bolest. Alespoň se to tak říká. Ženy mají porod. My máme Krále Šumavy.

Obec Rohovládová Bělá společně s obcí Vyšehněvice
a SDH Vyšehněvice
Vás zvou na

Velikonoční zábavu

v sobotu 15. dubna 2017 od 20:00

v obecním hostinci Vyšehněvice

Vstupné: 70,- Kč

K tanci a poslechu hraje kapela Relax

Přijďte se pobavit, zatančit 😊

